

Byla C-421/24**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2024 m. birželio 14 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Consiglio di Stato (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2024 m. birželio 11 d.

Apeliantė:

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM)

Kita apeliacinio proceso šalis:

Google Ireland Limited

Pagrindinės bylos dalykas

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Ryšų reguliavimo institucija, Italija; toliau – AGCOM) pateikė *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba, Italija) apeliacinį skundą dėl *Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija; toliau – *TAR Lazio*) sprendimo, kuriuo buvo patenkintas *Google Ireland* pateiktas skundas dėl AGCOM sprendimo skirti baudą už tai, kad ji reklamavo ir skatino lošimų svetaines, pažeisdama taikytinus Italijos teisės aktus.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

SESV 267 straipsnis. Direktyvos 2000/31/EB 1 straipsnio 5 dalies ir 14 straipsnio išaiškinimas. Konkrečiai: prieglobos paslaugų teikėjų atsakomybė – Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio taikymas prieglobos paslaugų teikėjams, kiek tai susiję su lošimų ar lažybų dėl piniginių laimėjimų reklamavimo veikla internete ir azartinių lošimų reklama. Prieglobos paslaugų teikėjas, sudaręs komercinės partnerystės sutartį su turinio kūrėju.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, remiantis Direktyvos 2000/31/EB 1 straipsnio 5 dalimi, šios direktyvos 14 straipsnyje nustatytos taisyklės dėl prieglobos paslaugų teikėjų atsakomybės taikomos su lošimų ar lažybų dėl piniginių laimėjimų reklamavimu internete susijusiai veiklai ir azartinių lošimų reklamai?

Jei Teisingumo Teismas į pirmąjį klausimą atsakytų teigiamai (t. y. nuspręstų, kad Direktyva 2000/31/EB taikoma ir prieglobos paslaugų teikėjų atsakomybei už lošimų ar lažybų dėl piniginių laimėjimų reklamavimą ir azartinių lošimų reklamai), remiantis SESV 267 straipsniu, Teisingumo Teismo taip pat prašoma priimti sprendimą dėl šio klausimo:

2. Ar Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnyje nustatytos taisyklės dėl atsakomybės taikomos tokiam prieglobos paslaugų teikėjui, kaip *Google*, dėl *YouTube* kanalų savininkų, su kuriais *Google* sudarė pirma minėtą komercinės partnerystės sutartį, skelbiamo turinio?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos Direktyva) 16, 21 ir 42 konstatuojamosios dalys, 1, 14 ir 15 straipsniai.

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Decreto legislativo 9 aprile 2003, n. 70 – Attuazione della direttiva 2000/31/CE relativa a taluni aspetti giuridici dei servizi della società dell'informazione nel mercato interno, con particolare riferimento al commercio elettronico (2003 m. balandžio 9 d. Įstatyminis dekretas Nr. 70 – Direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje įgyvendinimas) 1 ir 16 straipsniai. Būtent pastarajame straipsnyje prieglobos paslaugų teikėjams nustatytos „paprastesnės“ taisyklės dėl atsakomybės, kaip numatyta Elektroninės komercijos Direktyvos 14 straipsnyje:

16 straipsnis – (Atsakomybė už informacijos saugojimo – prieglobos – veiklą)

„1. Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos saugojimas, paslaugų teikėjas neatsako už informaciją, kurią saugo paslaugos gavėjo prašymu, jei paslaugų teikėjas:

a) neturi faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir reikalavimų atlyginti žalą atžvilgiu nežino apie faktus ar aplinkybes, rodančias, kad verčiamasi neteisėta veikla arba teikiama neteisėta informacija;

b) sužinojęs apie tokius faktus, gavęs kompetentingų institucijų pranešimą, nedelsdamas imasi veiksmų, kad informacija būtų pašalinta arba prieiga prie jos būtų panaikinta.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos, kai paslaugos gavėjas veikia pagal teikėjo įgaliojimus arba jo kontroliuojamas.

3. Kompetentinga teisminė arba administracinė institucija gali reikalauti, be kita ko, skubos tvarka, kad paslaugų teikėjas, vykdydamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, užkirstų kelią padarytiems pažeidimams arba juos nutrauktų.

Decreto-Legge 12 luglio 2018, n. 87 – Disposizioni urgenti per la dignità dei lavoratori e delle imprese 2018 (2018 m. liepos 12 d. Dekretas įstatymas Nr. 87 – 2018 m. nepaprastosios nuostatos dėl darbuotojų ir įmonių orumo; toliau – Orumo dekretas) 9 straipsnis. Pagal šį straipsnį draudžiama bet kokia reklama, įskaitant netiesioginę reklamą, susijusi su lošimais ar lažybomis dėl piniginių laimėjimų ir su azartiniais lošimais, nesvarbu, kaip ir kokia forma ji būtų vykdoma, o pažeidus šį draudimą taikoma 20 % rėmimo ar reklamos vertės ir bet kuriuo atveju ne mažesnė kaip 50 000 EUR dydžio administracinė bauda, kurią turi sumokėti, be kita ko, „sklaidos priemonės ar svetainės savininkas“. Pagal šį straipsnį AGCOM suteikiama kompetencija taikyti šias sankcijas.

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 2022 m. liepos 19 d. sprendimu AGCOM skyrė *Google Ireland Limited* (toliau – *Google*) 750 000 EUR baudą ir nurodė pašalinti iš vaizdo įrašų dalijimosi platformos *YouTube* daug vaizdo įrašų už tai, kad, pažeisdama Orumo dekreto 9 straipsnį, per penkis kanalus, kuriuose yra daugiau kaip 500 į *YouTube* įkeltų vaizdo įrašų, priklausančių turinio kūrėjui *Spike*, su kuriuo *Google* yra sudariusi komercinės partnerystės sutartį, reklamavo daugybę lošimų dėl piniginių laimėjimų interneto svetainių.
- 2 *Google* apskundė AGCOM sprendimą *TAR Lazio*; šis patenkino jos skundą ir panaikino ginčijamą sprendimą. Dėl šios priežasties AGCOM kreipėsi į *Consiglio di Stato*, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą, prašydama panaikinti *TAR Lazio* sprendimą.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 3 Pirma, AGCOM teigia, kad Direktyva 2000/31/EB netaikoma šioje byloje, nes į šios direktyvos taikymo sritį (1 straipsnio 5 dalis) nepatenka lošimų veikla, susijusi su piniginės sumos statymu žaidžiant atsitiktinumo principu grindžiamus žaidimus. Taigi Orumo dekreto 9 straipsnyje nustatytas draudimas taikomas ir prieglobos paslaugų teikėjui.

- 4 Antra, AGCOM ginčija skundžiamą sprendimą tiek, kiek *TAR Lazio* remiasi ankstesniu savo sprendimu, kuris, jos nuomone, nėra reikšmingas, nes jis buvo susijęs su *Google* per paslaugą *GoogleAds* skelbiama reklama, o šioje byloje *Google* sudarė komercinės partnerystės sutartį su turinio kūrėju. Ji teigia, kad tokie sutartiniai santykiai susiklosto po to, kai *Google* atlieka patikrinimą (jį gali atlikti ir žmogus), per kurį tikrinama kanalo, dėl kurio pateiktas pasiūlymas sudaryti sutartį, „tema“ ir vertinama, ar tenkinamos sąlygos sutarčiai sudaryti. Toks išankstinis patikrinimas leidžia *Google* sužinoti apie kanalo „tematiką“, taigi ir apie padarytą pažeidimą.
- 5 *Google* nesutinka su AGCOM argumentais ir teigia, kad Direktyva 2000/31/EB turi būti taikoma šioje byloje, nes ji nėra „sklaidos priemonės savininkė“, kaip tai suprantama pagal Orumo dekretą, o yra pasyvus prieglobos paslaugų teikėjas ir jai nėra žinoma apie ginčijamų vaizdo įrašų (kurių turinys, be to, nėra akivaizdžiai neteisėtas) neteisėtumą.
- 6 Grįsdama savo reikalavimus *Google* nurodo šiuos argumentus: pirma, tai, kad netenkinamos sąlygos Orumo dekretui taikyti, nes, visų pirma, nėra jokios reklamos sutarties ar atlygio už „reklamą“, vykdomą per ginčijamus kanalus, o susijusi reklama neturi jokio ryšio su ginčijamų vaizdo įrašų dalyku, ji nėra susijusi su lošimų ir lažybų veikla ir AGCOM jos neginčija; be to, nėra jokios *ad personam* sutarties su turinio kūrėju, nes prie partnerystės sutarties prisijungiama naudotojui sutikus su vienašališkai *Google* iš anksto parengta tipine sutartimi; maža to, *Google* nežino, ar tarp *Spike* ir azartinių lošimų interneto svetainių yra sudarytos reklamos sutartys; neteisėti vaizdo įrašai ne praturtina *Google*, o jai kenkia; prisijungimas prie *YouTube* partnerystės programos nepadidina turinio kūrėjo vaizdo įrašų sklaidos, o atsakomybė tenka tik jam; galiausiai, *Google* sąmoningai ar savanoriškai nedalyvavo atliekant ginčijamus neteisėtus veiksmus ir padarė viską, kas įmanoma, kad išvengtų reklamos apie azartinius žaidimus sklaidos, bei pašalino ginčijamus vaizdo įrašus, kai tik gavo AGCOM pranešimą apie tariamą jų neteisėtumą.
- 7 Antra, *Google* teigia, kad ginčijami vaizdo įrašai yra ne reklaminio pobūdžio, nes juose tik pateikiama informacija apie azartinius žaidimus.
- 8 Trečia, *Google* remiasi pareigos stebėti stoka ir saviraiškos laisvės ribojimu, nes jai, kaip prieglobos paslaugų teikėjui, netaikoma pareiga tikrinti vaizdo įrašų turinio; jos nuomone, skundžiamame sprendime nustatoma cenzūra ir ribojama naudotojų saviraiškos laisvė bei *Google* laisvė teikti paslaugas.
- 9 Ketvirta, subsidiariai *Google* teigia, kad buvo pažeista 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarka. Jos nuomone, Orumo dekretas turėtų būti netaikomas, nes jis prieštarauja Direktyvos 2000/31/EB 14 ir 15 straipsniams dėl Sąjungos teisės viršenybės prieš nacionalinę teisę, taip pat dėl to, kad apie jį nebuvo pranešta Komisijai pagal Direktyvą 2015/1535.

- 10 Galiausiai, taip pat subsidiariai Google ginčija sankcijos dydį, remdamasi tuo, kad ji yra neproporcinga ir paskirta netaikant įstatyme įtvirtintų nustatymo kriterijų.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 11 Dėl pirmojo prejudicinio klausimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pirmiausia nurodo, kad Italijos teisės aktai buvo priimti siekiant kovoti su azartinių lošimų sutrikimu (patologiniu lošimu), t. y. siekiant tikslo, kurį ne tik nacionalinės teisės aktų leidėjas laiko ypač svarbiu ir saugotinu interesu, bet kuris, kaip matyti iš 2014 m. liepos 14 d. Europos Komisijos rekomendacijos 2014/478/ES dėl internetinių lošimų paslaugų vartotojų bei lošėjų apsaugos ir nepilnamečių dalyvavimo internetiniuose lošimuose prevencijos principų, tokiu laikomas ir Sąjungos teisėje.
- 12 Siekdamas nustatyti klausimo svarbą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad atrodo, jog ginčijamuose vaizdo įrašuose gali būti reklamuojami lošimai ir interneto svetainės, kuriose galima lošti už pinigus, taip pat atsižvelgiant į tai, kad šiuose vaizdo įrašuose naudotojas *Spike* dėvi žiūrovams aiškiai matomus marškinėlius, ant kurių nurodyta jo interneto svetainė.
- 13 Šis teismas taip pat primena, kad ankstesniame sprendime buvo nurodęs, jog Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnis netaikomas lošimų internete reklamai, tačiau šis precedentas skiriasi nuo nagrinėjamos bylos, nes toje byloje *Google* buvo laikoma aktyviu prieglobos paslaugų teikėju, o tai leido bet kuriuo atveju netaikyti Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio.
- 14 Siekdamas nustatyti *Google* atsakomybę nagrinėjamoje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nustatyti, ar gali būti taikoma Direktyva 2000/31/EB, konkrečiai jos 14 straipsnis, kuriame numatytos „paprastesnės“ arba „privilegijų suteikiančios“ taisyklės dėl prieglobos paslaugų teikėjų atsakomybės.
- 15 Kadangi klausimas yra susijęs su Sąjungos teisės aiškinimu ir dėl jo Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nėra precedento, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad yra įvykdytos sąlygos pagal SESV 267 straipsnį pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą.
- 16 Dėl klausimo esmės prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, pirma, remiantis *Google* teiginiu dėl Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio taikymo, iš šios direktyvos 1 straipsnio 5 dalies d punkto formuluotės, kurioje nurodyta lošimų „veikla“, o ne konkreti sritis, kaip „mokesčių sritis“ atveju, matyti, kad jame numatyta išimtis susijusi ne su prieglobos paslaugų teikėjų atsakomybe, o tik su lošimų paslaugų teikėjais.
- 17 Šį teiginį pagrindžia ir ištrauka iš Europos Komisijos dokumento, pridedamo prie „Komisijos komunikato Europos Parlamentui dėl kompleksinės europinės internetinių lošimų sistemos kūrimo“, kurioje, pateikiant nuorodą į

Direktyvą 2000/31, teigiama, kad „[w]hile Article 1 (5)(d) excludes gambling activities which involve wagering a stake with monetary value in games of chance, including lotteries and betting transactions from the scope of the directive the liability regime for information society service providers hosting or transmitting illegal content, Articles 12 to 15 of the Directive, also applies to gambling-related content“.

- 18 Be to, Reglamente (ES) 2022/2065, kurio 6 straipsniu pakeičiamas Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnis, lošimai neminimi, todėl, net jei šis teisės aktas *ratione temporis* netaikytinas šioje byloje, į jį reikėtų atsižvelgti aiškinant Direktyvą 2000/31/EB.
- 19 Antra, grindžiant Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio netaikymą, pažymėtina, kad šios direktyvos 21 konstatuojamosios dalies antrajame sakinyje numatyta, kad „koordinuojama sritis apima tik reikalavimus, susijusius su veikla internete, pavyzdžiui, informacija internetu, reklama internetu, pirkimu internetu, sutarčių sudarymu internetu <...>“. Taigi „reklama internetu“ taip pat laikoma „veikla internete“, o, atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas į direktyvos taikymo sritį neįtraukė „informacinės visuomenės paslaugų veikl[os]“, kuri yra „lošimų veikl[a], susijus[i] su piniginės sumos statymu žaidžiant atsitiktinumo principu grindžiamus žaidimus, įskaitant loterijas ir lažybų sandorius“, reikia manyti, kad jis siekė neįtraukti visos su šia sritimi susijusios veiklos, įskaitant jų reklamą internetu.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, jei Teisingumo Teismas nuspręstų, jog Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnis netaikomas prieglobos paslaugų teikėjų atsakomybei už lošimų ar lažybų dėl piniginių laimėjimų reklamavimą ir azartinių lošimų reklamai, jis turės nustatyti prieglobos paslaugų teikėjui taikytinas taisykles dėl atsakomybės remdamasis bendrosiomis Sąjungos ir nacionalinėmis taisyklėmis ir principais, taikomais pažeidimų ir administracinių nuobaudų srityje. Taigi šis teismas pažymi, kad galimas Direktyvos 2000/31 14 straipsnyje nustatytų taisyklių dėl atsakomybės netaikymas nereiškia, kad prieglobos paslaugų teikėjui bus taikoma atsakomybė be kaltės ar bet kuriuo atveju „neribota“ atsakomybė už bet kokią trečiųjų asmenų platformoje paskelbtą turinį, o vietoj to reikia nustatyti prieglobos paslaugų teikėjui šioje srityje taikomą rūpestingumo standartą.
- 21 Dėl antrojo prejudicinio klausimo, pateikiamo tuo atveju, jei Teisingumo Teismas teigiamai atsakytų į pirmąjį klausimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pirmiausia pažymi, kad Direktyvos 2000/31 14 straipsnyje buvo numatyta įprastų taisyklių dėl prieglobos paslaugų teikėjų atsakomybės išimtis, jei paslaugų teikėjas neturi faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir sužinojęs apie tokius faktus, gavęs kompetentingų institucijų pranešimą, nedelsdamas imasi veiksmų, kad informacija būtų pašalinta.
- 22 Šis teismas pažymi, kad šios paprastesnės taisyklės dėl atsakomybės turi būti taikomos tik pasyviai prieglobos paslaugų teikėjui, o ne ir aktyviai prieglobos

paslaugų teikėjui. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi Teisingumo Teismo jurisprudencija, kurioje nustatyta, kad „[š]iuo atžvilgiu iš Direktyvos 2000/31 42 konstatuojamosios dalies matyti, kad šioje direktyvoje numatytos atsakomybės išimtys taikomos tik tada, kai informacinės visuomenės paslaugų teikėjo veikla yra „tik techninio, automatinio ir pasyvaus pobūdžio“, o tai reiškia, kad tokių paslaugų teikėjas „neturi žinių apie perduodamą arba saugomą informaciją ir negali jos kontroliuoti“ (2010 m. kovo 23 d. Sprendimo *Google France ir Google*, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 113 punktas; 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 113 punktas; 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo *SNB-REACT*, C-521/17, EU:C:2018:639, 47 punktas; 2021 m. birželio 22 d. Sprendimo *YouTube*, C-682/18 ir C-683/18, EU:C:2021:503, 115 ir 116 punktai). Šis teismas taip pat pabrėžia, kad šiuo tikslu Teisingumo Teismo jurisprudencijoje svarbus vaidmuo priskiriamas ir interneto paslaugų teikėjo veiklai, kuria optimizuojami jo klientų vykdomi pardavimai internetu, teigiant, jog „vien aplinkybė, kad elektroninės prekyvietės operatorius savo serveryje saugo pasiūlymus pirkti prekes, nustato savo paslaugos teikimo taisykles, už šią paslaugą jam mokamas atlyginimas ir jis savo klientams suteikia bendro pobūdžio informaciją, neturėtų iš jo atimti galimybės pasinaudoti Direktyvoje 2000/31 numatytais išimtimis atsakomybės srityje“, „[t]ačiau jei šis operatorius suteikė pagalbą, skirtą visų pirma patobulinti nagrinėjamų pasiūlymų pirkti prekes teikimą ar juos reklamuoti, reikia matyti, kad jis užėmė ne neutralią poziciją tarp atitinkamo kliento–pardavėjo ir potencialių pirkėjų, bet atliko aktyvų vaidmenį, leidžiantį jam turėti žinių apie šiuos pasiūlymų duomenis ar juos kontroliuoti. Taigi, kalbant apie šiuos duomenis, jis negali remtis Direktyvos 2000/31 14 straipsnyje nurodyta išimtimi atsakomybės srityje“ (2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 115 ir 116 punktai ir 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo *SNB-REACT*, C-521/17, EU:C:2018:639, 48 punktas).

- 23 Šios Teisingumo Teismo gairės buvo pakartotos 2017 m. rugsėjo 28 d. Europos Komisijos komunikate COM (2017) 555 „Kova su neteisėtu turiniu internete. Siekis didinti interneto platformų atsakomybę“.
- 24 Konkrečiai kalbant, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2000/31 14 straipsnis turi būti taikomas ir tokiam operatoriui, kaip *Google*, kai jis sudaro „komercinės partnerystės“ sutartį su *YouTube* kanalų turinio kūrėjais. Šiuo tikslu šis teismas, remdamasis bylos medžiaga, toliau apibūdina šios „partnerystės“ veikimą.
- 25 „Komercinės partnerystės“ sutartis sudaroma tarp *Google* ir turinio kūrėjo, *YouTube* kanalo savininko, pastarajam pateikus prašymą, po kurio *Google* patikrina, ar turinio kūrėjas atitinka konkrečius reikalavimus. Peržiūrėdama kanalo turinį ji taip pat patikrina, ar turinio kūrėjas laikosi politikos. Adresu <https://support.google.com/youtube/answer/1311392?hl=it> nurodyta: „Mūsų tikrintojai patikrins, ar kanalas ir turinys atitinka mūsų politiką. Kadangi tikrintojai negali patikrinti kiekvieno vaizdo įrašo, pagrindinį dėmesį jie gali skirti toliau nurodytiems kanalo aspektams[:] [p]agrindinė tema, [ž]iūrėdami vaizdo

įrašai, [n]aujaisi vaizdo įrašai, [d]idžiausia žiūrėjimo laiko dalis, [v]aizdo įrašų metaduomenys (įskaitant pavadinimus, miniatiūras ir aprašus), [k]analo skiltis „Apie“. Šį patikrinimą *Google* atlieka maždaug per trisdešimt dienų, be to, jį gali atlikti ir žmogus, tačiau bet kuriuo atveju neatliekama išsamaus kiekvieno kanalo vaizdo įrašo patikrinimo.

- 26 Sudarius komercinį susitarimą, turinio kūrėjas įgyja „patvirtinto partnerio“ statusą ir atitinkamai įgyja teisę į dalį pajamų, kurias *Google* gauna už reklamą, transliuojamą prieš peržiūrint kiekvieną vaizdo įrašą.
- 27 Laikydamasis *Google* pajamų gavimo tvarkos kūrėjas taip pat turi galimybę leisti naudotojams užsiprenumeruoti jo kanalą; mokestį už tai renka tiesiogiai *Google*, o naudotojas iš šios prenumeratos gauna naudą, kuri priklauso nuo pasirinktos prenumeratos rūšies.
- 28 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat pažymi, kad ankstesnėje byloje, susijusioje būtent su *Google* per *YouTube* platformą vykdyta veikla (byloje dėl autorių teisių pažeidimų), Teisingumo Teismas nurodė, kad nacionalinis teismas, siekdamas nustatyti aktyvų prieglobos paslaugų teikėjo vaidmenį, turi patikrinti, ar *YouTube* „ne tik suteikia [savo] platformą, bet ir prisideda prie saugomo turinio padarymo viešai prieinamo pažeidžiant autoriaus teises“ (2021 m. birželio 22 d. Sprendimo *YouTube*, C-682/18 ir C-683/18, EU:C:2021:503, 107 ir 108 punktai).
- 29 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad yra požymių, jog *Google* vykdo veiklą, neapsiribojančią „tik savo platformos suteikimu“, nes patikrinusi kanalo turinį ji su *YouTube* kanalo savininku sudaro komercinės partnerystės sutartį, renka naudotojų mokamą mokestį už kanalo prenumeratas, dalijasi su kanalo savininku pelnu, gautu iš reklamos *YouTube* kanale, taip skatindama kanalo savininką didinti savo kanalo peržiūrų skaičių.
- 30 Be to, ši veikla papildo įprastą *Google* veiklą (kuria siekiama padidinti turinio peržiūrų skaičių, taigi ir pelną), t. y. turinio indeksavimą ir naudotojų profiliavimą, kuri, nors pati savaime suderinama su „pasyviu“ prieglobos paslaugų teikėjo vaidmeniu (2021 m. birželio 22 d. Sprendimo *YouTube*, C-682/18 ir C-683/18, EU:C:2021:503, 114 punktas), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, yra svarbi, jei papildo kitą platformos vykdomą veiklą.
- 31 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad nagrinėjamu atveju *Google* veikla neapsiriboja „eksploatavimo techniniu procesu ir prieigos prie ryšių tinklo, kuriuo perduodama arba kuriame laikinai saugoma trečiųjų šalių suteikta informacija, suteikimu tik tam, kad perdavimas būtų efektyvesnis“ (Direktyvos 2000/31/EB 42 konstatuojamoji dalis). Taigi bendra *Google* komercinės partnerystės srityje vykdoma veikla apibūdina jos vaidmenį ne tik kaip „neutralų“ ir „pasyvų“.

- 32 Taigi, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nuomone, nagrinėjamu atveju *Google* turėtų būti laikoma aktyviu prieglobos paslaugų teikėju, todėl jai negali būti taikomos Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnyje nustatytos taisyklės dėl atsakomybės.
- 33 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad jei Teisingumo Teismas padarys tokią pačią išvadą, jis turės nustatyti galimą *Google* atsakomybę už administracinį nusižengimą, kuriuo ji kaltinama, nuroydamas nagrinėjamoje byloje prieglobos paslaugų teikėjui taikytinas taisykles dėl atsakomybės.

DARBINIS VERTINIMAS